

Til § 9.

Myndigheden til at afgøre, om Tvangstilbageholdelse kan finde Sted, foreslaas henlagt til Justitsministeren. I det tidligere Lovforslag foresloges Myndigheden i Overensstemmelse med Kommissionsudkastet henlagt til Overøvrigheden. Til Begrundelse heraf anførte Familieretskommissionen i sin Betænkning, at det herved vil opnaas, at Afgørelsen bliver henlagt til Myndigheder, der gennem mange Aar som varetagende Pupil- og Sikkerhedshensyn har beskæftiget sig med saadanne Sager, og som har Adgang til at skaffe sig de fornødne Oplysninger, ligesom Behandlingen vil blive diskret, hurtig og ikke bekostelig. Hertil sluttede sig alle de Myndigheder, der over for Justitsministeriet afgav Erklæring om Kommissionsbetænkningen, bortset fra Tilsynsraadet for Statens Sindssygehospitalet, der — med Tilslutning af Sundhedsstyrelsen — ønskede sig selv tillagt denne Opgave, dog saaledes, at Raadets Afgørelser skulde kunne indbringes for Domstolene. Justitsministeriet kunde ikke slutte sig til Tilsynsraadets Standpunkt, idet en saadan Ordning efter Ministeriets Mening vilde være lidet stemmende med Tilsynsraadets Sammensætning og de Raadet ved Lov af 6. Maj 1921 om Overbestyrelsen for Statens Sindssygehospitalet tillagte Opgaver. Hensigten med Raadets Oprettelse var nemlig at give Rigsdagen Indseende med Forholdene ved Statens Sindssygehospitalet, navnlig den økonomiske Side af Hospitalernes Drift, idet Formaålet med Loven var at opnaa Besparelser i Driften. Ved Spørgsmaalet om Tvangstilbageholdelse drejer det sig imidlertid om Enkelt-afgørelser af personretlig Karakter, og disse falder ganske uden for de af Loven af 6. Maj 1921 omhandlede Forhold. Hertil kommer, at der jo ikke blot er Spørgsmaal om Tvangstilbageholdelse af Patienter, der er indlagte paa Statens Sindssygehospitalet, men ogsaa Tilbageholdelse af Patienter, der er indlagte paa kommunale Sindssygehospitalet eller private Helbredelsesanstalter, og at det af Hensyn til Ensartetheden i Afgørelserne maa være den samme Myndighed, der træffer Afgørelsen i alle Tilfælde, men denne Myndighed kan i alt Fald for de kommunale Hospitalers eller private Anstalters Vedkommende ikke være Tilsynsraadet for Statens Sindssygehospitalet. Endelig anførte Justitsministeriet, at Tilsynsraadet efter dets Sammensætning nødven-

digvis maa være et forholdsvist tungt virkende Organ, der ikke egner sig til Afgørelsen af disse stærkt hastende Sager.

De Betragtninger, som af Familieretskommissionen er anført til Støtte for en Henlæggelse af Afgørelsen til Overøvrigheden, gør sig med endnu større Styrke gældende til Fordel for at henlægge Afgørelsen af, om Tvangstilbageholdelse kan finde Sted, til Justitsministeren. Som øverste Instans i Spørgsmaal vedrørende Pupil- og Sikkerhedshensyn henhører disse Sager naturligt under Justitsministeriet, der allerede i et vist Omfang beskæftiger sig med Spørgsmaal af denne Art og træffer Afgørelsen paa Grundlag af Erklæringer fra den behandlende Læge, Retslægeraadet og lokale Myndigheder. Der opnaas herved samtidig med de Fordele, der i øvrigt er forbundet med en administrativ Afgørelse i Henseende til Diskretion, Hurtighed og Fritagelse for Omkostninger, en saa alsidig Belysning, at der skabes de bedste Forudsætninger for en rigtig Løsning af disse for Patienten betydningsfulde Spørgsmaal. Endelig vil der ved Henlæggelse til Justitsministeren opnaas, at der alt under Hensyntagen til det enkelte Tilfælde individuelle Omstændigheder skabes en Ensartethed i Afgørelserne, der netop for disse Sager er af særlig Betydning.

I øvrigt fremsættes Paragrafen i samme Affattelse som i det tidligere Lovforslag, bortset fra, at der til de i Stk. 1 nævnte Personer, der skal kunne begære Udskrivning, føjes den sindssyges Tilsynsværge, jfr. nærværende Forslags § 6, og at det tidligere Lovforslags § 9, Stk. 3, der hørte sammen med samme Forslags § 8, er udgaaet sammen med denne Paragraf, jfr. Bemærkningerne ovenfor til § 7.

Til § 10.

Paragrafen, afviger alene fra § 10 i det tidligere Lovforslag og Kommissionsudkastets § 10 derved, at der til første Stykke er føjet en Regel om, at sindssyge Personer, hvis Sygdom ifølge Lægeerklæring rummer Fare for Retssikkerheden, skal modtages snarest muligt paa Statens eller Kommunens Sindssygehospitalet, jfr. Bemærkningerne ovenfor til § 5, Stk. 2. Denne Regel svarer til § 34, Stk. 2, i Fællesregulativ for Statens Sindssygehospitalet Nr. 252 af 1. Oktober 1915 (ifølge Bekendtgørelse Nr. 83 af 1. April 1936 ændret til § 33, Stk. 2).